

nævneværdig Betydning, selv om vi give 17 Kr. til enhver Landarbejder, jeg tror, det neppe vil forbedre deres Liv det allermindeste. Men, mine Herrer, naar Forholdet er saaledes, er det saa ikke bedst og sundest, at man tager Reb i Sejlene, naar man foregøgler Folk alle de Velsigelser, som en Toldlov vil kunne medføre? Man foregøgler, siger jeg, Menigmand en Gøvinst, en lysere Tilværelse, og det uagtet man maa vide paa Forhaand, at det nødvendigtvis maa blive en stor Skuffelse.

Lad os endelig, naar der er Tale om, hvad Nytte og hvilke Goder en enkelt Konsument skal have af en Toldlovgivning, holde op med at lade Millionerne rulle, det har nemlig i denne Forbindelse ikke Spor at sige. Det ærede Medlem for Hornslet (N. P. Jensen) sagde forleden Dag disse vidunderlige Ord: Petroleum bliver helt fri for Told, det drejer sig om 2 Mill. Kr., det er da Penge for Smaafolk! Ja, hvad er Penge for Smaafolk? De to Millioner Krøner? Naturligvis, naar de blive fordelte paa et meget ringe Antal Smaafolk, betyder det noget, men egentlig er Sætningen ganske uden Mening. Det betyder ikke noget som helst for Smaafolk. De to Millioner Kroner, det drejer sig om, betyde derimod noget for Staten. Det er i Relation til Statskassen, at man kan tumle med disse Millioner frem og tilbage, men overfor Smaafolk drejer det sig om at afgøre, med hvor mange eller faa Øre Varen bliver billigere, og det har aldeles ikke noget med de 2 Millioner Kroner at gøre. Det er altsaa en forkert Tale at føre. Det ærede Medlem for Hornslet kan sandelig være glad ved, at Justitsministeren ikke deltager i Debatten, for Justitsministeren vilde sætte Tingene ganske anderledes paa deres rette Plads, som han gjorde det i den tidligere Tolddebat. Hvem husker ikke fra den Debat hans Ord om, at det arbejdende Landbrug baade Gaardmandsklassen, de besiddende og de jordløse Husmænd, de mest trykkede i økonomisk Henseende, dem, hvorpaa det Parti, han hører til, i Særdeleshed tænker, naar der er Tale om en saadan Lovgivning, ikke vilde faa synderlig stor Nytte af Kultoldens Ophævelse. Denne Ophævelse vilde maaske endog skade nogle, særlig dem, der trille Tørv, Tørveprisen vilde maaske blive dreven i Vejret, en Tankegang hos Justitsministeren, der falder godt i Traad med, hvad det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) forleden Dag var inde paa. Ogsaa vor afdøde Kollega Rosleff var inde paa det samme, at Kultoldens Ophævelse

betød ikke saa overmaade meget for denne i økonomisk Henseende uheldigt stillede Del af vore Medborgere. Men naturligvis, tilføjede Justitsministeren, anser jeg Ophævelse af Kultolden for noget overmaade godt, og med den Aabenhed, som man maa anerkende hos Ministeren, siger han, at den er navnlig god for Teglværks-ejerne, og de brave Mennesker undte han alt muligt godt!

Ogsaa med Hensyn til en anden Position gjorde han stærkt gældende, hvorledes Forholdet vilde blive, en Position, der har været under Debat, fordi der foreslaas en større Toldnedsættelse, nemlig Positionen: Papir. Han gjorde gældende, at de store Summer, som den Gang Køedt og nu det ærede Medlem for Hornslet triller frem med, bryder han sig ikke det allermindeste om, naar Talen er om Befolkningens Interesser i den Sag. Hvad betyder det for den enkelte? Og her glædede han sig i høj Grad over de 6,000 Kr., der glæde ned i hans Lomme, naar man nedsatte Papirstolden med 1½ Øre pr. Pund. Da der nu er foreslaaet en Nedsættelse, der er dobbelt saa stor, saa betyder det saa meget som en hel Ministergage, som Justitsministeren paa denne Maade faar ned i sin Lomme, da han er en saa stor Papirforbruger. Han gjorde bestemt gældende overfor Køedt den Gang, at det netop gik i hans Lomme og ikke direkte i nogen andens Lomme. Og der var ingen Grund til at yde denne Gave, thi hans Blad var, som vi alle vide, saa udmærket, som det vel kunde være, og han havde de mest udmærkede Redaktører og Medarbejdere, som alle sammen fik de højeste Lønninger. Det var Penge, som uden videre gik i hans Lomme, saa han maa jo være i allerhøjeste Grad interesseret i, at vi faa denne Lov. (*Borgbjerg*: Men „Dannebrog“ er gaaet tilbage siden!) Nej, saamænd er det ikke gaaet tilbage. Det hele, der kunde være Tale om, gjorde den højtærede Minister den Gang gældende, var, at man kunde lade Abonnementerne faa Bladet 10 Øre, nu maaske 20 Øre, billigere Kvartalet, og jeg er ganske enig med ham i, at det er en saa lille Nedsættelse, at der ingen Grund er til at give Abonnementerne dette. Det var der ingen Grund til at indlade sig paa.

Ikke en Gang en Nedsættelse af Kaffe-tolden — hvad der undrer mig mest — tillagde han stor Betydning; men den Gang gjaldt det jo om at slaa Køedt ned. Han fremhævede, at den Kaffe, man drak rundt omkring i de smaa Hjem paa Lan-